



۲ به نظر شما علت توقف ظرفیت و تیم فعلی در مقایسه با تیم قبلی، نحوه انجام مذاکرات بود یا محتوایی که در دستور کار قرار می دادند؟

من فراتر از آن مستعجبم که تفاوت دو تیم در هدف هر یک، از انجام خود مذاکره است. مذاکرات در دوره فعلی محدود می شد به تبلیغات در سطح اینکه مسئولان چمدانشان را خودشان حمل می کنند یا ظرف مقابل را آچمز کرده اند و... کل فرایند گفت و گوها قبل از برگزایی هر دور مذاکره محدود می شد به اینکه مذاکره کجا انجام شود، چه کسی اول تماس بگیرد... حتی در همان مذاکرات المانی ۲ که آقایان مدعی این غرب را وادار به عقب نشینی کرده اند، طبق ادعای خودشان، کل دستاورد آنها این بود که غرب به پیشنهاد ارائه شده از سوی ایران توجه کرده و رفته تا آنها را بررسی کند که دیدیم دیگر تماسی نگرفتند و مصادف شد با دوره انتخابات ریاست جمهوری.

ادامه در صفحه ۳

به‌هرحال مجلس محترم شورای اسلامی لازم دیده که برای بررسی برجام از مسئولان سابق پرونده هسته‌ای دوتو به‌عمل آورده‌ای کاش در سال‌های گذشته نیز چنین رویه‌ای حاکم بود و از مذاکره‌کنندگان در دوره اصلاحات برای بررسی عملکرد مسئولان دولتهای نهم و دهم دعوت به‌عمل می‌آوردند، اما متأسفانه نخواستند دعوتی نشد بلکه از تریبون‌های رسمی درباره آنها بدترین تعبیر و اتهام‌ها به‌کار می‌رفت و یک طرفه، هرآنچه خواستند گفتند. در دوره مذاکرات حسن روحانی در زمان تصدی شورای عالی امنیت ملی، ایران یک قطع‌نامه تحریم در شورای امنیت نگرفت، اما در دوره دوم مذاکره‌کننده بعدی، ایران شش قطع‌نامه تحریم گرفت، قطع‌نامه‌گریزی و قطع‌نامه‌پذیری در دوران چه کسانی بود؟ چه کسانی توانستند ایران را از هجوم تهدیدات امنیتی و نظامی به همکاری‌های سیاسی و امنیتی سوق دهند؟ با نگاهی اجمالی به عملکرد سه دوره اصلاحات، مهرورزی و اعتدال، درخواهیم یافت در چه برهه‌ای با فرایند درست و نتیجه‌گیری واقع‌بینانه از مذاکرات، منافع ملت ایران بیشتر تأمین شد است.

sharghdaily.ir

«پرداخت هزینه آگهی در هر دو نوبت به عهده برنده مناقصه خواهد بود.»

م/الف ١٩٦٠

[illegible]

از هیچ آیین‌نامه خاصی پیروی نمی‌کند چنانکه برخی چهره‌هایی که مشهور به تندروی و تکرار بی‌فراجم برخی ادعاها هستند بدون اینکه عضو کمیسیون باشند به آن دعوت می‌شوند و برخی دیگر از نمایندگان که در این حوزه صاحب‌نظر هستند به جلسات دعوت نمی‌شوند. اصل بررسی بهرام در مجلس، عکس‌العمل درستی نسبت به طرح موضوع در سنا و مجلس نمایندگان آمریکا بود که به دنبال پادروانگه‌داشتن برنامه جامع اقدام مشترک و نوهی وقت‌شناسی است. اما مشکل اینجاست که چهره‌های اسوگرایایی که در مجلس بهرام در مجلس حمایت می‌کردند، جمع‌بندی درستی نسبت به شکل کار و البته احتمال کنترل خارج شدن آن نداشتند. این مشکل البته در جتنار فعالیت در این سبب قرار دارد، «سوداگران» هم می‌آیند و منافع و مصالح ملی تحت تأثیر سروسو و دی‌تدروها قرار می‌گیرد. اساسا این جناح چار نوعی سردرگمی در قبال مسئله هسته‌ای است و این را می‌توان از اظهارنظرهای ضدونقیض در باره دریافت آنها ساهب‌نا فکرکردن درباره مسئله هسته‌ای را به دلیل ماهیت آن که با تصمیم کلیه نظام پیوند خورده بود کنار گذاشته بودند و صرفاً بخش تندرو در حوزه رسانه‌ای بود. البته چهره‌ای مانند دکتر لاریجانی به سبب تجربه و مسئولیت در این حوزه، اظهارنظریایی در این حوزه نداشته‌اند و در اصل، مشکل فعلی کمیسیون دربارم تبدیل شدن به عرصه تبلیغات افراستی که به دنبال توجیه شرایط دوران شش‌ساله خود هستند. ممکن بود که آنان اطلاعاتی درباره مذاکرات قبلی بدهند که مفید باشد اما قرار گرفتن آنان در موضعی که دوران خود را مشغوع و عملگرند کم‌نظر ۳۳ ماهه می‌تواند فعلی هسته‌ای را وارونه‌نمایی کنند. تندروی برخی آنها ندارد.

ادامه در صفحه ۱۹

-ሃገ-ለለለ ሃኃደ ፲፯

HACOUPIAN.NET